

O I S

O V I N Y

Nepostradatelný informační a inspirační zdroj pracovníků býv. OIS

Pravicový, liberálně-konzervativní chem.inž. občasník.

Založeno r. 1996

Slovo úvodem

Listopad nemá mezi měsíci nejlepší krédo. Sice se už nemusí do lampionového průvodu s rudou hvězdou, ale babí léto je to tam, vystřídaly ho studené plískanice a krásná paleta barev zešedla a zhnědla. Spadané listy přestává šustit a dává o sobě znát nakyslou tlející vůni zmaru. Podzim už někdy zkouší i první mrazíky. Brzy se stmívá a táhne nás to domů, do tepla. Něco skončilo a to jiné ještě nenastalo. Příroda se chystá k spánku a i my máme sklon k nostalgii. Je to chvíle vhodná k odpočinku, k vydechnutí si, než vypukne zase ten předvánoční shon.

Ale nechci k němu být nespravedlivý. Je si dobře vědom svých nedostatků a své nevýhody se nám snaží vynahradit svatomartinským vínem a husou. A to není vůbec špatné. Tak k němu buďme milostivi a užijme si ho.

Motto

„Přemýšlej, dokud je to legální.“

Z citátů, reklam, inzerátů a...

„Se ženami je to jako s gramatikou, je mnohem více výjimek, než pravidel. *Immanuel Kant*“

„Když je třeba udělat v životě důležitý krok, ptá se muž, co má říci. Žena, co si vezme na sebe!“

„Po trávě se nechodí! Po trávě se směje.“

„Alkohol ti nedá odpověď, ale aspoň zapomeneš na otázku.“

„Když tě rodiče přistihnou při lži, koukni se jim hluboko do očí a chladnokrevně řekni: *Mikuláš, Ježíšek, čápi...*“

„Jsem už ve věku, kdy můj mozek říká *Dělej si, co chceš*. Bohužel moje tělo říká *Zkus to a umřeš!*“

„Člověk ustupuje, když je moudrý, nebo když je ženatý.“

Víte, že?

- Fyzické doteky zlepšují zdraví. Studie ukazují, že masáže, objetí, a držení rukou snižují stres, a posilují imunitní systém. My ten covid porazíme.
- Každých 43 sekund se někdo pokusí o sebevraždu. Večer jsme o 1 cm menší, než ráno. Pokud chcete, aby vás někdo poslouchal, začněte konverzaci slovy "Neměl bych ti to říkat". Dvě třetiny populace nikdy nevidělo na vlastní oči sních. Q je jediné písmeno, které se nenachází v názvu ani jednoho státu USA.
- V nigérijské vesnici Ubang hovoří ženy i muži odlišným jazykem. Chlapci se nejprve učí ženský jazyk. Až v dospělosti se následně začnou učit „správný“, mužský jazyk. Je to taková zkouška dospělosti. Jakmile zvládnou plynně používat hlavní jazyk, jsou z nich muži.
- TV Nova vysílá nejdelší seriál *Ulice* už 15 let (přes 3900 dílů), *Ordinace* se vysílá od r. 2005. Jeden z nejdelších TV seriálů je americký *U nás ve Springfieldu* 1952-2009.
- R. 1607 první britská americká osada Jamestown, 1620 poutníci z lodi Mayflower zakládají americký Plymouth; nizozemská kolonie New Amsterdam přechází do britské správy jako New York. R.1776 4.7. Vyhlášení nezávislosti Spojených států

Zajímavá matematika

Prvočísla jsou nejen zajímavá, ale i základem moderní kryptografie. Je to možné proto, že jsou na číselné ose přirozených čísel velmi nepravidelně rozprostřena. Přesto se dají najít určité pravidelnosti. Vygooglete si výraz *Ulamova spirála*. Už r. 1772 obejvil Euler polynom x^2+x+41 , který pro 40 po sobě jdoucích

argumentů $x=0$ až 39 generuje prvočísla. Navíc i pro $x=-40,-39,\dots,-1$. To znamená pro 80 po sobě jdoucích argumentů. Dalšími obdobnými polynomy od Leonharda Eulera jsou x^2+x+17 pro $x=1,\dots,15$ a $x^2+79x+1$ pro $x=0,1,\dots,78$.

Dokonalé číslo je takové, že když u něj sečtete všechny dělitele včetně triviálních (1,n), dostanete dvojnásobek čísla. Např. u čísla 6 je to $1+2+3+6=12$. Dokonalá čísla jsou třeba 6, 28, 486, 8128, 33550336. Zajímavé je, že v dvojkové soustavě mají v horní polovině p samých jedniček a v dolní $p-1$ samých nul.

486 = 111110000.

Na veřejce nám jednou dal profesor k rozluštění tenhle kód s ultimátem, že kdo to nedokáže, nedostane zápis. Téměř všem "fakt dobrým matematikům" se to nepovedlo, zato ti pohodovkáři to zvládli levou zadní. Matikář si s tím zápočtem našťestí dělal srandu. Tak tedy: Zkuste zjistit, jak pokračuje tato posloupná řada: **J, D, T, Č, P, Š, S, ...**

PS: je to tak trošku chyták, s prostou logikou tady asi nevystačíte. Ale má to řešení a to docela vtipně jednoduché. Opravdu. *z netu*

Uzdravme bílou rasu

Uzdravme bílou rasu a vraťme jí potřebnou asertivitu. Už však slyším ty obavy, ale není to trochu rasistické? Není, když je někdo psychicky nemocný, tak mu lékař také poradí – musíte se mít rád, jinak to škodí vaší hlavě i tělu. A člověk, který se má rád o sobě věčně nepochybuje. A rasy tu prostě jsou, ať chceme nebo nechceme a liší se. Vzhledem i stylem. Má se růže kát, že je jiná, než tulipán? A lev proto, že žere antilopy? To je řád přírody, která se tak vyvinula a my s ní.

Můžeme se mít oprávněně rádi, za to, co jsme s našimi předky dokázali. Vybudovat technickou civilizaci a postavit se na její vrchol. Ano byla to dlouhá lopotná cesta a potřebovali jsme k tomu kromě rozumu a umu i otroctví, robotu i dětskou práci, ale povedlo se to a je naší zásluhou, že dnes už nic takového v našem civilizačním okruhu není třeba. A to je úspěch. Historie byla krvavá a dnes už je méně. Nechme ji těm, kterým patří, historikům, a my se dívejme především do budoucnosti. Tam je problémů dost. Máme je i my sami. Kromě onemocnění pochybovačstvím a malověrností máme problém v tom, že vůči jiným rasám vymíráme. Někde relativně, jinde absolutně.

Předepišme si antidepresivum a zamysleme se nad příčinami. Jednou z příčin je kupodivu to, o co jsme po staletí usilovali – blahobyt. Jak je to možné? S vyšší životní úrovní jde ruku v ruce i vzdělání ale i jistá pohodlnost. Lidé si chtějí užívat a ne jen pořád pracovat nebo se starat o výchovu dětí. A tak jich máme stále méně, než tomu bývalo dříve. K postupnému vymírání přispěly významně i další paradoxní faktory. Vzdělání a rovnoprávnost žen a vše dorazila dostupnost antikoncepce. To ale považujeme přece za své významné úspěchy.

Množení se a výchova potomků je energeticky nákladná záležitost a přitom tak zásadní, že to příroda nemohla nechat na živočiších a jejich rozvaze. Zvolila pohlavní pud a ten fungoval. V savčí říši se vyvinuly dvě základní strategie. Jedni, spíše lovení savci, rodí hodně potomků v naději, že část z nich přežije, zatímco větší savci, spíše predátoři se soustředí na pečlivou výchovu menšího počtu potomků. A ono to u lidí souvisí s blahobytem. Když se mám dobře, chci, aby se tak měly i mé děti a vím, že to dokážu zajistit tak maximálně dvěma až třem dětem. Často však jen jednomu. U chudších národů převažuje strategie více dětí s nadějí, že aspoň některé se ve stáří postarají. Ještě jeden významný faktor tu hraje roli. V historii o početi prakticky rozhodoval muž a žena byla ve vztahu jen pasivním objektem, která se mu podřizovala. Proto šla často z těhotenství do těhotenství se všemi důsledky. Bylo více vdovců, než vdov, ale také se rodilo hodně dětí. Když se v nějaké

oblasti dařilo, následoval populační boom a expanze do sousedství. Důkazem toho jsou Mongolové, Peršané či Řekové a později Římané a Osmané. Dobré životní podmínky tedy samy o sobě ještě nejsou důvodem k vymírání.

Když se však k nim ještě připojí vzdělání a rovnost pohlaví, jde to s pudovým množením z kopce. Antikoncepce umožnila oddělit sex od množení a o početi nyní rozhodují převážně ženy. A ty k němu mají spousty lákavých variant. Stát se modelkami, manažerkami, vědkyněmi a bůh ví, čím ještě. Po staletích mužské nadvlády jsou oprávněně okouzleny možností vzdělání a kariéry. Není možné proto svalovat vinu za to, že vymíráme, na ně. Zvolili jsme si to všichni, jako svůj životní styl a součást našich hodnot. Nebo si snad myslíte, že nějaká vize či hnutí přinutí dnešní mladé vyměnit zahraniční dovolené a kariéru za čtyři, pět dětí?

Bílou rasu tedy asi není možné zachránit v soutěži s těmi, kteří ještě neztratili přírodní instinkty. Bude postupně přečíslována, až se stane malou menšinou a samozřejmě ztratí své vedoucí postavení. Když ji nemůžeme zachránit, měli bychom ji aspoň zajistit důstojné stáří. Klidné a sebevědomé, aby dožila se svými hodnotami, způsobem a hlavně s pocitem dobře vykonané práce.

Hacknutá čeština

Chlípek - chlípny chlápek, většinou postarší, obtloustlý, proplešatělý a nepořádný

Odmočívadlo - odpočívadlo u dálnice

Koryš - koronavirová epidemie

Slepíc - muž s nepřekonatelnou potřebou vyslepičit všem svým známým každý nový sexuální úspěch

Hofirek - nezkušený mladík, zajíc; z brněnského hantecu

Elektrikář - cyklista na elektrokole

Hrošidlo - vířivka nebo venkovní bazén s teplou vodou a proudy

Urnový háj - taneční podnik, navštěvovaný výhradně duchodci

Vadína - žena, která dává neustále najevo, že jí něco nevyhovuje

z netu

Jsou problémy s EU nebo s Čechy?

Byli jsme v Rakousku-Uhersku a nelíbilo se nám tam, jsme v EU a také máme výhrady. Příznivci a odpůrci EU jsou takřka v rovnováze. V Rakousku-Uhersku se nám nelíbilo, že jsme museli poslouchat a na události a rozhodování jsme měli jen malý vliv. Situace se opakuje. Evropská unie směřuje k superstátu, právo veta malých se stává okrajovým a rozhodnutí ovlivňují jen ti velcí. Angličané pochopili marnost snahy a raději odešli. A ty hodnoty, které nám kdysi imponovaly, se mění. Nekompatibilní imigranti mění strukturu obyvatelstva a charakter částí západních měst, šíří se genderové výmysly, *MeToo*, přehnaná politická korektnost a levičáctví. I běloši se tepou v rámci hnutí *Black lives matter*. Ale my bychom chtěli, aby záleželo i na našich životech. Na druhé straně máme Schengen, čile obchodujeme bez cel a dostáváme z EU dotace. Za ně se už postavilo leccos rozumného i zbytečného. Co tedy s tím?

V době Rakouska nám připadalo, že jako byt' malý, samostatný stát, bychom si žili lépe, úspěšně a po svém. A také jsme to zrealizovali. Nebylo to jednoduché a museli jsme kvůli tomu vymyslet teorii československého národa. Hospodářství fungovalo, teorie však ne. Později jsme se sami stali takovým malým „Rakousko-Uherskem“ s pomlčkou a posléze ještě menšími. Situace v Evropě se od té doby významně změnila. Dnes už bychom to neměli jako malý nezávislý stát jednoduché, i bez ohledu na to, že by nám EU dala svou nelibost pocítit. Ve světě stále

existují celní bariéry, certifikáty a preference kdo s kým kamarádí a od koho kupuje. Ještě více, než za dob Rakouska-Uherska. Svět a zejména Evropa se mezitím stala jednou velkou vesnicí.

Jsme tedy odsouzeni k tomu být členy té party, kterou jsme si v rámci polistopadové euforie sami vybrali. To si všichni rozumní Češi uvědomují. Je to ostatně osud všech malých států a národů. Vždycky musí někoho poslouchat a nesmí si moc vyskakovat. „Volnost, rovnost, bratrství“, byl jen takový slogan. Něco jako dnes volební program před volbami. Těšit nás ale může a mělo by, že za dob sovětské party to bylo o řád horší. Navíc po odpadlících natahují chapadla ruská i čínská parta.

Co nám tedy zbývá? Držet ústa a krok, jak se říká? To rozhodně ne. Musíme trochu zlobit a hájit a prosazovat své názory a práva. Spojovat se s podobně smýšlejícími, dokud tam jsou. Jen tak je naděje, že EU se nestane superstátem nebo dokonce Čtvrtou říší, ale společenstvím evropských národů. Konec konců byla to diverzita myšlenek i národů, která dala vzniknout vědeckému a technickému rozvoji Evropy v posledních stoletích. I současnému blahobytu.

Slova nesmrtelných

Ampér: Nikdy proti proudu.

Vincent van Gogh: Tak dlouho se chodí se džbánem pro vodu, až se ucho utrhne.

Marx & Engels: Neštěstí nechodí nikdy samo.

Procter & Gamble: Když se dva perou, třetí se směje.

Diesel: Nemá to jiskru.

Bell: Nenechat se vytočit.

Murphy: Neznalost zákonů neomlouvá.

Koch: To bych se na to vykašlal.

Jack Rozparovač: Nebudu se s tím párat.

Valentýna Těřeškovová: Kam čert nemůže, nastrčí ženskou.

Ohm: Nestavte se mi na odpor.

Křížik: Nedá se svítit

Rubik: Kostky jsou vrženy.

Přeceňujeme svoji výjimečnost

Často žasneme, jak to, že my lidé dokážeme přemýšlet o své podstatě, poznávat ji, zkoumat své okolí, ba celý vesmír i mikrosvět. Přitom podceňujeme ostatní živočichy. Myslím, že něco takového dělají na své úrovni všichni vyšší živočichové. Dělají to, co je pro jejich život užitečné a důležité. Jen místo matematiky a fyziky zkoumají jiné aspekty okolní reality.

Třeba taková zkušená gepardice v Africe. Musí vědět jak rychle a jakým způsobem běží ta která antilopa či jiná kořist. Kdo se jí postaví a kdo se dá na útěk. Že se k ní musí přibližovat proti větru a při útoku ji musí dostihnout během prvních 30 sekund. Jak ji usmrtit. Že nezkonsumovanou kořist musí rychle ukrýt, jinak se ji zmocní lvi nebo hyeny. Musí se naučit vyhledávat napajedla a ukrývat svá mláďata. Mimo období říje se stranit samečů, kteří ohrožují její mláďata. Vědět, komu se postavit a před kým utéct. Jak si vyléčit menší zranění. Zdá se vám to málo? A to je ráda, když její rodina nemá hlad. Kdyby si dokázala vytvořit potravní rezervu, jako postupně člověk, a měla čas přemýšlet a filozofovat, bůhví, k čemu by ještě došla.

Události, které opustily náš život a staly se historií

Jsou události, které se vás přestanou bytostně dotýkat a ovlivňovat váš život a sklouznou do historie, jakého si depozitáře, kam chodí jen zájemci či historici. Uvědomuji si, že za svůj život jsem zažil dost takových přechodů. *Válka a Protektorát* byly pro mě historií už od počátku, byť jsem se narodil jen rok po jejich konci. Zato *reálný socialismus* byl nepřehlédnutelný a úporně ovlivňoval naše životy. A kde je teď. Naštěstí – nezapomínat ale na ten nový, který se na nás hrne z druhé strany. Stejně tak *výročí VŘSR* je už něco jako *Bílá Hora* a průvod s lampiony je už jen pro potěchu dětí. Historií je i *vpád vojsk Varšavské smlouvy*. Pozapomenutou historií se stalo i *Československo*, ale naštěstí nám po něm zůstal dobrý vztah se Slováký a nostalgie televizních seriálů z prvorepublikového prostředí.

Je dobře, když můžeme pozapomínat a přenechat něco historii. Snad tam také časem skončí covid-19 či bláznění ekologů a EU kolem globálního oteplování. Myslím, že si vystačíme se svými osobními starostmi.

Deset důvodů, proč nemůžete sehnat správný protějšek

1. Všichni, co za něco stojí, jsou zadani.
2. Pokud nejsou, má to svůj důvod.
3. Čím je někdo hezčí, tím je dál od vás.
4. IQ x krása x dostupnost = konstanta.
5. Intenzita lásky, kterou k vám někdo pociťuje, je nepřímo úměrná intenzitě vaší lásky k němu.
6. Za peníze si lásku nekoupíš, ale když je máš, jsi v mnohem lepší pozici.
7. Nejlepší věci na světě jsou zadarmo - a jejich hodnota tomu odpovídá.
8. Každá laskavá akce budí nelaskavou reakci.
9. Vypadá-li to příliš dobře, než aby to byla pravda, nejspíš se ukáže, že to pravda byla.
10. Dostupnost je funkcí času. V okamžiku, kdy se o někoho začneš zajímat, najde si někoho jiného.

Byli naši předkové hloupější?

Kdyby v minulém století přišel někdo s nápadem adopce dětí homosexuály, nebo že si pohlaví vlastně mohou svobodně vybrat z řady variant, byl by považován za velmi výstředního, spíše za blázna. Stejně tak by dopadl nápad platit odpustky za vypouštění oxid uhličitý pro průmysl nebo přejmenování názvu obrazů či soch na základě korektní rétoriky. Společnost měla tehdy skutečné starosti, jak se dobře uživit a aby nevznikl konflikt mezi supervelmocemi. Jenomže pak hrozba komunismu padla, euroatlantická civilizace se rozšířila a začalo se jí dařit lépe. Kdo pracuje, zpravidla nezlobí a kdo má dost volného času, začne vymýšlet hlouposti. A to se stalo i Západu. Nám naštěstí méně, protože my stále ještě musíme dohánět cílovou životní úroveň.

Levicové snahy tu byly a asi bohužel i budou vždy, protože ne všichni lidé se dovedou o sebe postarat a utopické pohádky jsou pak pro ně přitažlivé. Když levicáci pochopili, že komunismus je mrtev, přeorientovali se na neomarxisty. Rudou zaměnili za zelenou či duhovou a vrhli se na oteplování, gender a menšiny. A máme je tu znova, tentokrát z druhé strany. Navíc nebezpečnější, protože nepořádají krvavé revoluce, ale šíří se tentokrát evolučně a plíživě.

Jak je však možné, že jim lidé naslouchají a neodmítnou jejich názory jako absurdní a hloupé? Vetřeli se totiž na univerzity a vychovali si generace liberálních intelektuálů, kteří berou útokem média a státní správu. Doktrína se line z médií v rámci tzv. politické korektnosti a člověk má pocit, že zdravý rozum už nikoho nezajímá a je zesměšňován. Navíc zůstalo jim jedno společné s komunisty – kdo nejde s námi, jde proti nám a ve slušné společnosti nemá místo. My máme své opravdové hodnoty. Svě protivníky už nepopravují, ale dovedou je zničit mediálně či akcemi jako *MeToo*.

Šikovně využívají vyvolání pocitu viny, protože zahanbený člověk je lépe manipulovatelný a náchylný k nápravě. Hodí se vina za cokoli, dávné otrokářství bílých, špatně se podívat na menšiny nebo vina za postupnou změnu klimatu. Chtěli by změnit životní hodnoty a styl návratem k přírodě, ale se zachováním současné životní úrovně. Jen snad nejíst moc maso a nevydechovat moc oxidu uhličitého. To je ale stejná utopie, jakou byl komunismus.

Podarí se jim změnit svět, zatím jsou na nejlepší cestě, protože lidé, kterým ještě zbyl zdravý rozum, zatím mlčí a jen krouží hlavou. Ozvou se konečně. Jejich mlčící většina je zatím ještě větší, ale kolikrát už v historii menšina přemohla většinu. Naším rodičům byl vnucen komunismus a nám je vnucován neoliberalismus. Tak se nebojme ozvat, dokud to ještě jde. A ve volbách volme tradicionalisty.

Omyl s WC

Jedna anglická dáma chtěla před válkou strávit letní byt v Německu a tak napsala jednomu venkovskému učiteli. V dopise se tázala na vše i na pohodlí. Také chtěla vědět, mají-li v tom domě, kde chtěla bydlet, WC. Učitel dobře neovládal angličtinu a neznal význam té zkratky. Zeptal se starosty, ale ten taky nevěděl. Po dlouhém přemýšlení ho napadlo, že to patrně znamená *Wesley Church* (kostel). a takto odepsal:

WC se u nás nachází 7 mil od našeho domu, uprostřed jedlového háje v překrásné krajině. Jest otevřen 2x týdně v úterý a ve čtvrtek. Chápu, že je to pro vás nepřijemné, je-li to vašim zvykem chodit pravidelně,

ale zajisté se přesvědčíte, že je to krásný výlet. Hodně lidí si sebou bere oběd a zůstává tam přes čas. V létě je obvykle návštěvnost velká a proto bych vám radil, abyste chodila brzy. Je tam 60 míst k sezení, ale pokud přijдете pozdě je tam dost míst i stání. Radil bych vám, abyste chodila ve čtvrtek, poněvač je v ten den varhaní doprovod. Po celém okolí jsou slyšet i ty nejjemnější zvuky. Opatřím vám s radostí to nejlepší místo a bude mně potěšením sedět vedle vás.

P.S. Zapomněl jsem dodat, že zpěvníky visí na dveřích.

Jak dlouho žili naši předkové?

Před 25 tisíci lety se dospělí lovci dožívali i více, než 50ti let, přesto byl průměrný věk jen něco přes 30 let. A to zejména díky dětské úmrtnosti. Porod byl velmi rizikový pro ženu a proto byl průměrný věk mužů 32-35 let, kdežto u žen jen 27-30. Ještě v 17. Století byl muž ve věku 35 označován za „starého“ a už ve 42 letech „za kmeta“. V r. 1873 byl v českých zemích průměrný věk žen 37,3 a mužů 33,9 let. V r. 1900 to už bylo 47,8 a 40 let. Dnes je to 81,1 a 75,1 roku.

Dejte si svatomartinskou husu ...

Řešení úlohy: Jednoduchost sama, ale přijít na to!

Je to poslušnost prvních písmen názvů čísel 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, ... čili **O osm** (i to je intelligence ☺)

A slovo závěrem

Je to už 31 let, co jsme získali zpět svobodu. To už je jedna generace. Za tu dobu bychom se měli naučit v ní žít a nepřestat si jí vážit, ale nedaří se nám to. Stále jsme v jakési pubertě, rozpolcení, hašteřiví a nedovedeme tolerovat svobodu druhého. Neusnadňuje nám to ani vývoj mezinárodní situace. Neosocialismus se na nás valí ze západu a Čína a Rusko by rády obnovily vícepolární svět. A my Češi chceme být tradičně za dobře s tím nejsilnějším. Jenže co když ten onemocněl padoucními korektností, člověčími oteplováním, *MeToo* a *Black lives matter* a novým záchvatem levičáctví. Aby toho nebylo dost, ještě si na nás zasedl *covid-19*. To už je trochu moc na malý vymírající národ ve střední Evropě. Jak říkali buditelé, byli jsme a budem. Ale co? Tak se snažte.

Jakoby nestačilo rozdělení na Zemanovce, Babišovce, Sluníčkáře a Liberály, teď se navíc dělíme na *Chřipčíkáře* a *Rouškaře*. Na rozdíl od těch předchozích, které rozsoudí vždy příští volby, je pandemie větší průšvih. Ne ještě teď, ale směřujeme k němu, protože setrvačnost společnosti je velká. Proto se vyplatí dodržovat všechna omezení k jeho zpomalení a rozložení. Nenalujme si, že se něco stane a náš život bude zas jako dřív. Nebude. Některé oblasti z našeho života postupně vymizí nebo se aspoň významně omezí. Ne, že bychom se všichni báli jít na výstavu, do divadla, či na fotbal. Někteří budou opatrnější, ale hlavně ubude těch, kteří by tyto aktivity spojené s návštěvou lidí nabízeli. Jako si nepostavíte dům na břehu řeky, která se pravidelně jednou za pár let rozvodní, tak nevrhnete své úspory do rizikové oblasti závislé na tom, jestli lidé budou moci či chtít přijít a cestovat. Je přece tolik bezpečnějších oblastí, které epidemie neovlivňují. Myslíte, že covid-19 byl výjimkou? Kdepak, přelidněné lidstvo tlačí na divočinu a tam si vykoleduje další infekce. Je jich tam dost, které v člověku rády najdou snadnou kořist. Cestuje, sdružuje se a tak je ideálním příjemcem a šířitelem infekce. Počítejme s tím, že 21. století bude stoletím infekčním. Budeme hledat vakcíny a odpírači budou kazit jejich účinnost. Jistě nějak to lidstvo přežije (doufám), ale bude to trochu jiné lidstvo.

Doufejme, že moudřejší a pokornější.